FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT NIAL FENNELLY

föredraget den 24 april 1997 *

1. Domstolen har i denna begäran om förhandsavgörande blivit ombedd att tolka vissa bestämmelser i den gemensamma tulltaxan i 1986 års lydelse (nedan kallad GTT). Frågan avser huruvida vissa separata delar av elektrisk apparatur, avsedda för oavbruten energitillförsel till datorer, skall klassificeras under ett enda tulltaxenummer — och i så fall vilket — eftersom de är utformade för att användas tillsammans.

I — Rättslig bakgrund

2. Den version av GTT som tillämpades år 1986 var den i rådets förordning (EEG) nr 3331/85 av den 5 december 1985, som ändrade förordning (EEG) nr 950/68 om den gemensamma tulltaxan. [1] De relevanta tullnumren, med undantag för dem som inte är av intresse för detta fall, är följande [2]:

"84.53 Maskiner för automatisk databehandling och delar till sådana maskiner; magnetiska och optiska läsare, maskiner för överföring av data till databärare i kodad form samt maskiner för bearbetning av sådana data, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:

...

...."

Då detta är det särskilda nummer som sökanden har åberopat, skall det även hänvisas till motsvarande undernummer i den nomenklatur som antogs för statistiska syften genom kommissionens förordning (EEG) nr 3631/85 av den 23 december 1985 om ändring av statistiknomenklaturen för handel med varor utom gemenskapen och mellan medlemsstaterna (Nimexe) [3]. Det

* Originalspråk: engelska.

1 — EGT L 331, s. 1; fransk version [vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå].

2 — I kapitel 84 och 85 i avsnitt XVI och kapitel 90 i avsnitt XVIII i bilagan till förordning nr 3331/85.

3 — EGT L 353, s. 1 (nedan kallad Nimexe); fransk version [vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå].

relevanta undernumret i Nimexe för nummer 84.53 lyder som följer:

" andra:

I Maskiner för automatisk databehandling och delar till sådana maskiner

...

b Räknemaskiner

...

2 andra

...

cc Kringutrustning, inbegripet delar för kontroll och anpassning (som kan anslutas direkt eller indirekt till centralenheten)

...

33 andra

..."

3. Andra relevanta nummer i GTT lyder som följer:

"85.01 Generatorer, motorer, omformare (roterande eller statiska), transformatorer, likriktare och induktionsspolar:

...

B. andra maskiner och apparater

...

II. Transformatorer och statiska omformare, likriktare och induktionsspolar

...

85.04 Elektriska ackumulatorer

...

försäljning i detaljhandeln vilka inte kan klassificeras med ledning av regel 3 a, skall såvitt möjligt klassificeras som om de bestod av det material eller den beståndsdel som ger blandningen, varan eller satsen dess huvudsakliga karaktär.

90.28 Elektriska apparater och instrument för mätning, kontroll, reglering och analys.

...

...»

...»

II — Faktiska omständigheter och förfarande

4. Avdelning I, med rubriken Allmänna bestämmelser, i första delen av 1986 års version av GTT, under A, innehåller "Allmänna bestämmelser för tolkning av nomenklaturen i den gemensamma tulltaxan". I regel 3 i de allmänna bestämmelserna föreskrivs:

"När ... två eller flera tulltaxenummer kan komma i fråga för en vara gäller följande:

...

b) Blandningar, varor som består av olika material eller är sammansatta av olika beståndsdelar samt varor i satser för

5. Det portugisiska bolaget Codiesel — Sociedade de Apoio Técnico à Indústria, L.da — (nedan kallat sökanden) importerade den 20 maj 1986 viss elektrisk utrustning från Frankrike i form av ett system för oavbruten elförsörjning (UPS) som omfattade två separata skåp. [4]

6. Sökanden ansökte i sin tulldeklaration om att varorna skulle klassificeras såsom "andra elektriska apparater för mätning av strömstyrka" under nummer 90 28 180 000 T i den portugisiska tulltaxan. Tullkontrollanten avgav emellertid ett yttrande i vilket angavs att varorna skulle klassificeras under tulltaxe-

4 — I den faktura som exportören Merlin Gerlin utställde angavs att de två skåpen innehöll en "Alpes 100 12Kva" till ett värde av 95 200 FF och ett "Armoire Batterie Autonomie 30 MN" till ett värde av 19 040 FF.

nummer 90 28 380 000 D i den portugisiska tulltaxan (avseende elektriska apparater för mätning eller kontroll). Dessa två tullnummer har visat sig sakna betydelse för detta fall.

7. Sökandens tullklarerare ändrade, trots att denne inte var överens med vad som stod i detta yttrande, emellertid det tullnummer som han hade angett tidigare till 84.53.890.900 C, av följande skäl [5]:

"Den apparatur som har inlämnats för klarering är ojämförligen mer komplex och dyrbar än en regulator, då den i huvudsak består av en likriktare-laddare, batterier och en statisk växelriktare. Dess huvudfunktioner är följande; elnätet förser datorn med energi via likriktaren-laddaren och växelströmsgeneratorn, samtidigt som likriktaren-laddaren säkerställer att laddningen i batterierna upprätthålls, medan likspänningen regleras av likriktaren så att batterierna har en korrekt laddning. När de används separat förser batterierna växelströmsgeneratorn med nödvändig energi för den korrekta laddningen, utan att den utgående spänningen varierar. Spänningen i batterierna minskar progressivt till dess att de är urladdade. Då spänningen på elnätet har normaliserats (eller befinner sig inom toleransvärdena), förser likriktarenladdaren åter växelströmsgeneratorn med ström och säkerställer att batterierna åter är laddade med en konstant spänning."

Tullkontrollanten vidhöll emellertid vad han hade angivit i sitt yttrande, vilket slutligen bekräftades av provningskommittén (Conferência dos Reverificadores). Tullmyndigheten i Lissabon (Delegação Aduaneira de Alverca) klassificerade följaktligen varorna under nummer 90 28 380 000 D i den portugisiska tulltaxan.

8. Sökanden bestred detta beslut, och Tribunal Técnico-Aduaneiro de Primeira Instância beslutade att klassificera ifrågavarande varor under två tullnummer: skåpet som benämndes Alpes 100 klassificerades under tullnummer (Nimexe) 85.01 B. II. f såsom statiska omformare, och det skåp som innehöll batterier med ackumulatorer klassificerades under tullnummer 85.04 B. I såsom andra blyackumulatorer. Denna tudelade klassificering fastställdes i den dom som Tribunal Técnico-Aduaneiro de Segunda Instância efter överklagande meddelade den 26 juni 1988, på grund av följande överväganden:

"Ifrågavarande varor omfattar två skåp, av vilka det ena består av en likriktare, en växelströmsgenerator och en statisk växelriktare, det andra av batterier med ackumulatorer.

5 — Det framgår av det svar som den portugisiska regeringen lämnade på en skriftlig fråga som domstolen ställde att denna klassificering är densamma som undernummer 85.53 B. I. b.2. cc.33 i Nimexe, vilket har återgivits i punkt 2 ovan.

Det första av de två skåpen har ett intag för växelström genom två nät — nät 1 och 2. Likriktaren omvandlar växelström från nät 1 till likström som sedan försörjer växelströmsgeneratorn och upprätthåller batteriernas laddning, medan växelströmmen i nät 2 försörjer förbrukarenheterna, direkt eller genom en transformator genom inversion av de strömkretsar som styrs av kontaktorn, vid tillfällig överbelastning. Växelströmsgeneratorn omvandlar likström till växelström och säkerställer att den har den jämna frekvens och spänning som är nödvändig för att mikrodatorer och annan känslig elektronisk apparatur skall fungera korrekt. Både likriktaren och växelströmsgeneratorn har funktioner som omfattas av de funktioner som utförs av en statisk likriktare som avses i avdelning V och de förklarande anmärkningarna till nummer 85.01, som endast innehåller en illustrativ uppräkning. I det andra skåpet utgör ackumulatorerna en alternativ källa till ackumulerad energi för försörjning av växelströmsgeneratorn när det sker avbrott eller fel i nät 1. Då batterierna är oberoende av de apparater som de förser med ström (som är fullständiga utan dem) måste de klassificeras under olika nummer, utom i de fall då de presenteras som en del av dessa apparater. De är inte stabilisatorer av det slag till vilket det hänvisas i D-6 i de förklarande anmärkningarna till nummer 84.53, eftersom de inte är enheter som utgör en del av ett system för databehandling, vars funktion är att under systemets kontroll konstant förse varje komponent med en korrekt spänning."

9. Den 31 maj 1994 fastställdes den dom som Tribunal Técnico-Aduaneiro de Segunda Instância (i beslutet om hänskjutande omnämnd såsom den omtvistade administrativa akten) hade meddelat, av Tribunal Tributário de Segunda Instância, vilken fastställde att sökanden, som hade bevisbördan, inte hade visat att den omtvistade administrativa akten var rättsstridig. Sökanden överklagade därför domen till Supremo Tribunal Administrativo (nedan kallad den nationella domstolen).

10. Sökanden gjorde inför den nationella domstolen bland annat gällande att skåpen i fråga "utgör en enhet vars enda och odelbara funktion är att reglera och garantera elförsörjning för datorer" och att i enlighet med regel 3 b i de allmänna bestämmelserna och förklarande anmärkning 3 till avdelning XVI i GTT [6], "måste [varornas] huvudfunktion beaktas vid klassificeringen" [7].

11. Den nationella domstolen fastställer i sitt beslut om hänskjutande att "den huvudsakliga frågan avser huruvida den omtvistade administrativa akten var rättsstridig då den

6 — Nämnda anmärkning 3 har följande lydelse: "Om inte annat föreskrivs skall två eller fler maskiner som har kombinerats så att de utgör en enda enhet och andra maskiner som har anpassats för att utföra två eller flera kompletterande eller alternativa funktioner klassificeras som om de består av endast den komponenten eller som om de består av den maskin som utför huvudfunktionen". [Vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå.]

7 — Sökanden har även hävdat att man skall beakta sakkunnigutlåtanden, såsom de som har inlämnats av sökanden i domstolsförfaranden rörande tekniska tullfrågor. Då representanten för Ministério Público medgav detta, är användningen av dessa inte tvistig i detta fall.

fastställde den klassificering som Tribunal Técnico-Aduaneiro de Primeira Instância hade givit ifrågavarande varor". [8] Den nationella domstolen, som ansåg att det anhängiggjorda målet avspeglar en motsättning med avseende på klassificeringen av den importerade varan — den hade klassificerats under fyra olika tullnummer efter varandra i Portugal — var av den uppfattningen att det var nödvändigt att ställa domstolen följande frågor:

"1) Hör den omtvistade varan under två tulltaxenummer, såsom fastslagits av Tribunal Técnico de Primeira Instância och som senare har fastställts av Tribunal Técnico-Aduaneiro de Segunda Instância och Tribunal Tributário de Segunda Instância, med beaktande av de omständigheter som ansågs som styrkta i punkt 3 i detta beslut (i synnerhet de som anges i stycke A—D och L på sidan 7—12) [9] och av tillämpliga gemenskapsrättsliga regler?

2) Om så inte är fallet, under vilket tulltaxenummer hör då varan?"

8 — Den nationella domstolen anser att Republiken Portugal var skyldig att tillämpa nomenklaturen i GTT från och med den 1 mars 1986 (enligt akten om villkoren för Konungariket Spaniens och Republiken Portugals anslutning till Europeiska gemenskapen EGT, L 302, 1985, s. 23).

9 — Dessa omständigheter återges i huvudsak i punkt 5— 9 ovan.

III — Yttranden

12. Sökanden, Republiken Portugal och kommissionen har inkommit med skriftliga yttranden. Domstolen har beslutat att i enlighet med artikel 104.4 i rättegångsreglerna inte inleda det muntliga förfarandet, vilket inte heller hade begärts.

13. Sökanden stöder sig på slutsatserna i det tekniska expertutlåtande som det begärde för det nationella förfarandet, i vilket det för det första fastställs att den del av apparaten som utgörs av en likriktare inte kan fungera utan batterierna och för det andra att apparaten inte är någon regulator eftersom den ström som den sänder ut inte är resultatet av någon reglering och slutligen att det inte är fråga om någon omformare eftersom den varken konverterar växelström till likström eller tvärtom. Dessa slutsatser överensstämmer enligt sökanden med regel 3 b i de allmänna bestämmelserna och förklarande anmärkning 3 i avdelning XVI i 1986 års version av GTT, enligt vilken de produkter som är sammansatta av olika beståndsdelar skall klassificeras med utgångspunkt i den beståndsdel som ger varan dess huvudsakliga karaktär, i detta fall den som gör det möjligt för apparaten att kontrollera och garantera en konstant elförsörjning.

14. Enligt den portugisiska regeringen skall den omtvistade klassificeringen fastställas.

Den anser att den ifrågavarande varan inte kan klassificeras under ett enda nummer enligt dess huvudsakliga karaktär, eftersom batterierna är oberoende av apparaten för elförsörjning och den senare är komplett i sig själv och följaktligen kan klassificeras separat.

15. Kommissionen har i ett preliminärt yttrande påpekat att domstolen inte har behörighet enligt artikel 177 i fördraget att tillämpa gemenskapsrätten på specifika faktiska omständigheter. Av detta följer enligt kommissionen att de frågor som har ställts skall omformuleras. Kommissionen anser att det huvudsakligen är tre frågor som uppkommer; i) Skall avdelning XVI i 1986 års version av GTT tolkas på så sätt att den innehåller bestämmelser som gör det möjligt att klassificera en vara såsom den i fråga i målet vid den nationella domstolen under ett enda nummer eller undernummer, såsom en enhet? ii) Om svaret på den första omformulerade frågan besvaras nekande, skall undernummer 85.01 B. II. f och 85.04 B. I tolkas på så sätt att de omfattar varan? iii) Om svaret på den andra omformulerade frågan är nekande, under vilket annat nummer eller undernummer skall varan klassificeras?

16. Kommissionen har hävdat att för att ett antal olika varor skall klassificeras under ett nummer i GTT (åtminstone enligt 1986 års version), skall varornas sammansättning fylla en enda och särskild funktion som i sig återspeglas i ifrågavarande nomenklatur, det vill säga kapitel 84 och 85 i GTT. Den har emellertid hävdat att den kombinerade funktion som är i fråga i detta fall, det vill säga att garantera en oavbruten elförsörjning, inte finns i nomenklaturen. Vidare skiljer sig denna funktion inte på något grundläggande sätt från den som utförs genom skåpet innehållande likriktaren, växelströmsgeneratorn och den statiska växelriktaren (nedan kallat skåpet A), som enligt kommissionens uppfattning följaktligen kan anses utgöra en komplett apparat i sig. Kommissionen har vad avser dess andra omformulerade fråga, med hänvisning till i synnerhet tullsamarbetsrådets (nedan kallat TSR) förklarande anmärkningar, hävdat att undernummer 85.01 B. II. f i Nimexe ("transformatorer och statiska omformare, likriktare") skall tolkas på så sätt att det omfattar skåpet A. Vad avser det skåp som innehåller batterier (nedan kallat skåpet B) anser kommissionen att såväl lydelsen av som den förklarande anmärkningen till undernumret 85.04 B. I i GTT ("blyackumulatorer") talar för att det skall klassificeras under detta undernummer.

IV — Bedömning

17. Syftet med artikel 177 i fördraget är att säkerställa en "enhetlig tolkning av gemenskapsrätten" i medlemsstaterna. [10] Det följer av behörighetsfördelningen mellan Europe-

10 — Dom av den 27 mars 1963 i de förenade målen 28/62, 29/62 och 30/62, Da Costa en Schaake m. fl. (Rec. 1963, s. 59, i synnerhet s. 76).

iska gemenskapernas domstol och de nationella domstolarna när fråga är om begäran om förhandsavgörande enligt artikel 177, att den hänskjutande domstolen skall tillämpa de ifrågavarande bestämmelserna eller reglerna i gemenskapsrätten som domstolen har tolkat i det fall som den handlägger. [11] Under de omständigheter som är för handen i förevarande mål, i vilket den första frågan är utformad på så sätt att domstolen ombeds att avgöra om den omtvistade administrativa akten är riktig, ansluter jag mig till det förslag till omformulering av frågorna som kommissionen har lagt fram.

18. Kommissionen har, med stöd av i synnerhet relevanta förklarande anmärkningar från TSR, hävdat att oaktat den omständigheten att den viktigaste egenskapen hos ett UPS-system är att säkerställa en oavbruten elförsörjning, kan sådana varor som de som sökanden har importerat inte klassificeras med hänvisning till denna egenskap, eftersom den inte finns återgiven i nomenklaturen i kapitel 84 eller 85 i 1986 års version av GTT. Jag anser inte att en sådan kategorisk ståndpunkt är lämplig i detta fall. Jag anser att regel 3 b i de allmänna bestämmelserna är av relevans och att möjligheten att tillämpa den följaktligen måste övervägas.

19. Enligt regel 3 b i de allmänna bestämmelserna skall denna tillämpas när regel 3 a inte lämnar någon vägledning. Enligt regel 3 a skall "det tulltaxenummer som har den mest specificerade varubeskrivningen ... tillämpas framför ett tulltaxenummer som har en mera allmän varubeskrivning", medan regel 3 b föreskriver att "... varor som består av olika material eller är sammansatta av olika beståndsdelar skall såvitt möjligt klassificeras som om de bestod av *det material eller den beståndsdel* som ger blandningen, varan eller satsen *dess huvudsakliga karaktär*" (min kursivering). Vägledning avseende tolkningen av denna regel kan finnas i de relevanta förklarande anmärkningarna till GTT. [12] Varor som är sammansatta definieras i dessa såsom "sådana i vilka komponenterna är monterade på ett sådant sätt att de utgör en helhet som praktiskt taget inte kan delas upp" samt "varor som är sammansatta av olika beståndsdelar vars olika komponenter kan separeras, under förutsättning att dessa komponenter är anpassade till varandra, att de kompletterar varandra och att de när de är sammansatta utgör en enhet som svårligen kan säljas såsom separata komponenter". [13] Enligt TSR:s kommentar varierar den omständighet som avgör en varas huvudsakliga karaktär för olika slags varor och kan bestämmas med ledning av "tillverkningsämnets eller beståndsdelarnas art och beskaffenhet, volym, mängd, vikt, värde eller betydelse för varans användning". [14]

20. Denna uppfattning återspeglas i stor utsträckning i domstolens rättspraxis, dock

11 — Se exempelvis dom av den 23 oktober 1975 i mål 35/75, Matisa (Rec. 1975, s. 1205, punkt 3).

12 — Domstolen har konsekvent fastställt att de förklarande anmärkningarna till och meddelandena om klassificeringen i GTT "utgör ett medel för att tolka den ursprungliga och nuvarande betydelsen och räckvidden av de olika tullnumren" och att de följaktligen skall "betraktas som en källa till tolkningen av tullnummer" i GTT. Se exempelvis dom av den 8 december 1970 i mål 14/70, Bakels (Rec. 1970, s.1001, punkterna 9 och 11) och senare, dom av den 16 juni 1994 i mål C-35/93, Develop Dr Eisbein (Rec. 1994, s. I-2655, punkt 21).

13 — TSR, förklarande anmärkningar, bestämmelser för tolkningen av nomenklaturen, regel 3 b, not VIII, andra upplagan, 1966, vol. 1, 1978.

14 — TSR, förklarande anmärkningar, allmänna bestämmelser för tolkning av nomenklaturen, regel 3 b, not VII, andra upplagan, 1966, vol. 1, 1978.

utan någon särskild betoning av det använda materialets betydelse. I målet ELBA [15], där klassificeringen av vissa plastramar innehållande "blinkande ljusringar" som var avsedda att användas bland annat för julgranar var i fråga, fastställde domstolen sålunda att "det inte kan göras gällande att varans 'huvudsakliga karaktär' i den mening som avses i de allmänna bestämmelserna skall bestämmas på grundval av det material som används" utan tvärtom att den huvudsakliga karaktären skall "bestämmas på grundval av dess åsyftade användning för ljusdekoration, oavsett vilket material som används för ramen" [16]. I domen i målet Sportex [17], i vilket domstolen hade att avgöra klassificeringen av varor som benämndes "förimpregnerade kolfibrer", ansåg den att regel 3 b i de allmänna bestämmelserna var "den enda bestämmelse som [kunde] tillämpas" vid klassificeringen, eftersom de olika nummer under vilka varan annars skulle kunna klassificeras hade "en allmän räckvidd". [18] Den ansåg att enligt regeln 3 b "är det vid klassificeringen av en produkt nödvändigt att fastställa vilket material, bland de material av vilka den är sammansatt, som ger den dess huvudsakliga karaktär, vilket kan ske genom att fastställa om produkten behåller de egenskaper som karaktäriserar den om någon av dess beståndsdelar skulle avlägsnas". [19]

21. Även om, som kommissionen har hävdat, 1986 års version av nomenklaturen i GTT inte innehåller något nummer eller undernummer som omfattar den funktion som består i att säkerställa en oavbruten elförsörjning, anser jag att det med beaktande av de allmänna bestämmelserna är möjligt att enligt nomenklaturen, klassificera varor med hänvisning till en sådan funktion. Det är enligt min uppfattning följaktligen nödvändigt att i första hand fastställa det huvudsakliga syftet med ett UPS-system och i andra hand det tullnummer i GTT som innehåller den mest korrekta definitionen av detta huvudsakliga syfte.

22. Det huvudsakliga syftet med ett UPS-system är att säkerställa en konstant och balanserad elförsörjning. I denna informationsteknologins era används sådana system ofta, men inte alltid, för att upprätthålla datanätverk och för att skydda data från oavsiktlig skada eller radering. Jag håller med kommissionen om att sådana system inte själva kan anses vara delar till "maskiner för automatisk databehandling" enligt nummer 84.53 i GTT. Kommissionen har med rätta framhållit de slutsatser som Tribunal Técnico-Aduaneiro de Segunda Instância har kommit fram till, att varorna i fråga i målet vid den nationella domstolen "[inte är] stabilisatorer av det slag till vilket det hänvisas i D-6 i de förklarande anmärkningarna till nummer 84.53, eftersom de inte *är enheter som utgör en del av ett system för databehandling*, vars funktion är att under systemets kontroll konstant förse varje komponent med en korrekt spänning" (min kursivering). Det ankommer emellertid i sista hand på den nationella domstolen att avgöra sakfrågan i detta avseende.

15 — Dom av den 14 juli 1981 i mål 205/80 (Rec. 1981, s. 2097).
16 — Punkt 17 i domen.
17 — Dom av den 21 juni 1988 i mål 253/87 (Rec. 1988, s. 3351).
18 — Punkt 7 i domen.
19 — Punkt 8 i domen.

23. Då enheterna i fråga i detta fall inte är enheter som utgör en del av ett system för databehandling, kvarstår frågan hur de skall klassificeras. Oaktat det förhållandet att ackumulatorerna har en viktig funktion i ett UPS-system, står det klart att de inte avgör dess huvudsakliga karaktär. De möjliggör en lagring av energi, men de kan inte utöva samma funktion som apparaterna i skåpet A (det vill säga likriktaren, växelströmsgeneratorn och den statiska växelriktaren). Deras funktion är i stället att tillförsäkra att delarna i UPS-systemet i skåpet A fortsätter att fungera även vid strömavbrott, och sålunda är ackumulatorerna av underordnad betydelse i förhållande till skåpet A.

24. Jag är följaktligen övertygad om att den huvudsakliga karaktär som ett system för oavbruten elförsörjning har står att finna i kombinationen av likriktaren, växelströmsgeneratorn och den statiska växelriktaren. Jag delar kommissionens uppfattning att nummer 90.28 i GTT (elektriska apparater och instrument för mätning, kontroll, reglering och analys) inte skall tillämpas på en sådan apparat som den som är i fråga i detta fall. Jag anser att under dessa omständigheter skall komponenterna i ett system för oavbruten elförsörjning betraktas såsom "transformatorer och statiska omformare, likriktare och induktionsspolar", i den mening som avses i undernummer 85.01 B. II i 1986 års version av GTT (det vill säga nummer 85.01 B. II. f i Nimexe).

V — Förslag till avgörande

Mot bakgrund av vad som anförts ovan föreslår jag att domstolen skall besvara de frågor som har ställts av Supremo Tribunal Administrativo enligt följande:

1) Enligt rådets förordning (EEG) nr 3331/85 av den 5 december 1985, genom vilken förordning (EEG) nr 950/68 om den gemensamma tulltaxan ändrades, skall inte den del av en elektrisk apparat för oavbruten elförsörjning som består av ett antal ackumulatorer klassificeras på annat sätt än den del av den elektriska apparaten som består av en likriktare, en växelströmsgenerator och en statisk växelriktare, som enligt regel 3 b i de allmänna bestämmelserna för tolkning av nomenklaturen i den gemensamma tulltaxan skall anses som den beståndsdel som ger systemet dess huvudsakliga karaktär.

2) För det fall den huvudsakliga karaktären avseende en vara som omfattar ett system för oavbruten elförsörjning fastställs med hänsyn till den funktion som likriktaren, växelströmsgeneratorn och den statiska växelriktaren har, skall en vara som innehåller dessa delar enligt den version av den gemensamma tulltaxan som ingår i rådets förordning (EEG) nr 3331/85 anses omfattas av undernummer 85.01 B. II.